

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/66/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221010425
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4221010425.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci odsúdeného Q. E., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného Q. E. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 29.06.2023 sp. zn. 3T/76/2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 14.09.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Q. E. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona rozhodol, že odsúdený Q. E. (ďalej len „odsúdený“) sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia neosvedčil, a preto trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno č.k. 3T/76/2021-123 zo dňa 11.03.2022 vykoná. Podľa § 50 odsek 8 Trestného zákona a § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje uznesenie súd I. stupňa odôvodnil tým, že trestným rozkazom Okresného súdu Komárno č. k. 3T/76/2021-122 zo dňa 11.3.2022 bol odsúdený Q. E. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, ktorého výkon bol podmienčne odložený s určením skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 22.3.2022. Trestným rozkazom Okresného súdu Komárno č.k. 2T/12/2023-156 zo dňa 9.3.2023 bol odsúdený Q. E. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 7.12.2022. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 9.3.2023. Súd I. stupňa dospel k záveru, že odsúdený Q. E. v skúšobnej dobe riadny život nevedol, keďže sa v jej priebehu dňa 7.12.2022 dopustil ďalšej trestnej činnosti. Skúšobná doba mu začala plynúť dňa 23.3.2022 a bola by mu uplynula 23.9.2023. Avšak v jej priebehu, dňa 7.12.2022 znova spáchal trestný čin, navyše voči tej istej poškodenej, jeho družke, na ktorej spáchal prečin ublíženia na zdraví, odsúdený v tejto trestnej veci. Z ústrednej evidencie priestupkov súd tiež zistil, že v priebehu skúšobnej doby sa odsúdený v piatich prípadoch dopustil priestupkov a to v dňoch 9.6.2022, 24.6.2022, 16.10.2022 a dva priestupky dňa 29.11.2022. Jednalo sa prevažne o priestupky násilnej povahy, rovnako aj tu v štyroch prípadoch voči jeho družke. Preto súd rozhodol, že podmienčne odložený trest odňatia slobody vykoná, pričom ho podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil sám tým, že ľutuje, čo sa stalo, po vykonaní terajšieho trestu chcel začať normálny život a to s poškodenou, ktorá ho

navštevuje a posiela mu aj peniaze. Dodatočne odôvodnil sťažnosť aj prostredníctvom svojej obhajkyne tým, že vzhľadom na tieto skutočnosti a snahu odsúdeného o riadny život sa premena podmienenečného trestu odňatia slobody na nepodmienečný javí byť ako neprímerane prísna, pričom samotný Trestný zákon umožňuje ponechať v platnosti podmienenečné odsúdenie pri stanovení dohľadu nad odsúdeným, obmedzení a predĺženia skúšobnej doby. Využitím uvádzaného ustanovenia Trestného zákona (§ 50 odsek 4 veta štvrtá) by sa zabezpečil účel trestu, ktorým nie je len zabrániť trestnej činnosti, ale aj vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život a súčasne ho odradí od páchania trestnej činnosti. Z tohto dôvodu v danom prípade súd mohol postupovať podľa už uvádzaného ustanovenia Trestného zákona, čo by predstavovalo pre odsúdeného možnosť realizovať jeho snahu o riadny život. S poukazom na vyššie uvedené je toho názoru, že sťažnosť je podaná dôvodne a navrhuje odvolaciemu súd, aby tejto sťažnosti v plnom rozsahu vyhovel, nenariadil odsúdenému výkon trestu odňatia slobody a rozhodol o predĺžení skúšobnej lehoty a prípadne nad odsúdeným uložil dohľad a stanovil mu obmedzenia, ktoré by mal odsúdený dodržiavať.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd rozhodol správne o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého uznesenia, na ktoré ako na vecne správne, zákonné a odôvodnené v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku poukazuje, pretože súd I. stupňa dôsledne odôvodnil napadnuté uznesenie a uviedol právne úvahy, ktorého ho viedli k rozhodnutiu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe a nariadeniu výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd k úvahám súdu I. stupňa dodáva, že okresný súd správne dospel k záveru, že odsúdený v priebehu skúšobnej doby tým, že v skúšobnej dobe opätovne spáchal úmyselný trestný čin, navyše na rovnakej obeti, nevedol riadny život a zadal dôvod na rozhodnutie, že sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia neosvedčil. Spáchanie úmyselného trestného činu, ako aj piatich priestupkov počas riadnej skúšobnej doby s poukazom na jeho predchádzajúce odsúdenie indikuje záver, že odsúdený má sklony k porušovaniu kodifikovaných pravidiel správania sa, opakovane sa dopúšťa konania násilného charakteru voči poškodenej, a teda konania, ktoré právny poriadok považuje za nedovolené a ktoré je súčasne prejavom záporného postoja odsúdeného k rešpektovaniu a k akceptovaniu spoločenských a zákonných noriem. V posudzovanom prípade boli preto splnené všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie o tom, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a bolo nutné výkon trestu odňatia slobody nariadiť.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Pretože nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.